

ΤΗ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Στιχηρά τῆς Ἁγίας

Ἦχος πλ. δ'

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Αἴγλη παρθενίας λάμπουσα, Θεοδοσία σεμνή, καὶ πορφύραν δι' αἵματος, μαρτυρίου πάνσοφε, βεβαμμένην λαμπρότατα, περιθεμένη καὶ ὑπερκόσμιον, Χριστοῦ νυμφῶνα κατασκηνώσασα, κόρη πανάμωμε, συγχορεύεις τάξεσιν, Ἀγγελικαῖς, ὄντως ἀκατάλυτον, χορείαν ἔνδοξε.

Μάρτυς παρθένε πανεύφημε, Θεοδοσία Χριστόν, ὀλοκλήρως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἠνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώτατα, αἰκίζομένη διὰ τὸν σὸν ἐραστήν, καὶ ξεομένη πλευρὰς ταῖς μαστιξίν, Ἦ τῶν ἀγώνων σου, καρτερὰς ἐνστάσεως! δι' ἧς πρὸς γῆν, ὄντως καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Κάλλει ψυχῆς τε καὶ σώματος, κεκοσμημένη φαιδρῶς, τῷ Χριστῷ προσετήνεξαι, τὸν τῆς δόξης στέφανον, παρ αὐτοῦ ἀναδήσασθαι, Θεοδοσία Μάρτυς πανένδοξε, καὶ βασιλείας σαφῶς διάδημα, ὄντως πολύτιμον, ἐπαξίως δέδεξαι, σὴ κορυφή, νύμφη παναμώμητος, φανεῖσα πάνσοφε.

Δόξα... Καὶ νύν... τῆς Ἑορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκον

Ἦχος πλ. δ'

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάντοτε πράττων τὰ ἄτοπα, τὸν ποιητὴν μου Θεόν, παροργίζω ὁ ἄθλιος, καὶ πτοοῦμαι πάναγνε, τὴν αἰώνιον κόλασιν, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, Καὶ τῶν σκολήκων τὴν ἀγριότητα, ὣν μὲ ἐξάρπασον, Δέσποινα πανύμνητε, τὸν σὸν Υἱόν, Λόγον καὶ φιλόανθρωπον καθικετεύουσα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον

Τὶ τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὃ Δέσποτα: ὁ συνέχων ἄπασαν, κτίσιν ξύλω ἀνήρησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὃ πᾶσι νέμων ζωὴν ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμπσαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ, Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί, ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθείσάν σοί, Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρών. οὔ η' Ἀκροστιχίς.

Θεοδοσίας τῆς Μάρτυρος μέλπω κλέος.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ' Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Θεὸς σοὶ Θεοδοσία γέγονεν, ὁδὸς ἀθλήσεως, ἐπὶ Σταυρὸν ἐκούσιον ἐλθὼν, καθελῶν γὰρ τὸν τύραννον, ὥσπερ στρουθίον παίζεσθαι, ὑπὸ Μαρτύρων ἀπειργάσατο.

Εὐτόνως Θεοδοσία πάντιμε, πρὸς γῆν κατέρραξας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς πλάνης καρτερῶς, ἐναθλοῦσα πανευφημε, καὶ τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὡς νικηφόρος Μάρτυς εἴληας.

Ὁ πάλαι μεγαλαυχία χρώμενος, νὺν καταβέβληται, σὴ καρτερία Μάρτυς προσβαλῶν, τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὴν δύναμιν, ἀναλαβοῦσα ἤσχυνας, ἄμετρα τοῦτον φρυαττόμενον.

Θεοτοκίον

Δολίως ἐξαπατήσας ὄφεις με, εἴλεν αἰχμάλωτον, τοῦ θεωθῆναι πόθον μοὶ ἐνθείς, διὰ σοῦ δὲ Πανάχραντε, ἀνακληθεὶς τεθέωμαι, ἀναλλοιώτως ἀληθέστατα.

Ὦδὴ γ' Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Ὁ πόθος ὁ θεϊκός, Θεοδοσία σὲ πιστὴν ἔδειξε, νύμφην Χριστοῦ Μάρτυρα, τούτου τὸν Σταυρὸν ἀγαπήσασαν.

Σαρκὸς τὴν φθοροποιόν, καταλιποῦσα ὦ σεμνὴ πρόνοιαν, ζωοποιῶ Πνεύματι, ζῆς Θεοδοσία πανεύφημε.

Ίατρευσόν μου τὸν νοῦν, θεοδωρήτω σου Σεπτὴ χάριτι, καὶ τὴν ψυχὴν πάθεσιν, ἐκνευρισμένην θεράπευσον.

Θεοτοκίον

Ἀνέστησας ὦ σεμνὴ, τὴν πεπτωκυῖάν μου μορφήν τέξαυα, τὸν ἀρχηγὸν Δέσποινα, τῆς πάντων ἡμῶν ἀναστάσεως.

Ὁ Εἰρμός

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα, Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε, καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα».

Κάθισμα Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Θεοῦ δόσις πέφυκας, εικότως Μάρτυς σοφὴ, ἀθλήσει ἐκλάμπουσα, καὶ παρθενίαις φαιδραῖς, ἀκτίσι πυρσεύουσα, πάντων τὰς διανοίας, τῶν αἰεὶ σὲ τιμώντων, πίστει Θεοδοσία, καὶ τὴν σὴν φαιδροτάτην, τελούντων ἐπὶ γῆς ἑορτὴν θεομακάριστε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Ἐκαίνισας Ἄχραντε, τῷ θείῳ Τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας, ὅθεν σὲ κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκούσιως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν πὲρ εὐλογημένη δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὦδὴ δ'

Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα

Σεσοβημένος ὁ τύραννος ταῖς αἰκίαις, καταπατεῖν τὸ εὐτονον, τῆς σῆς καρτερίας, ὄτετο ὁ δόλιος, αὐτὴ δὲ Πανεύφη με, Δόξα τῷ Θεῷ ἀνεκραύγαζες.

Τὴν θεόσδοτον καὶ θείαν προσηγορίαν, προγνωστικῶς ἐπλούτησας, Μάρτυς ἀθληφόρε, δόσις γὰρ ἐγένου Θεῷ, ἡμᾶς κατευφραίνουσα, πίστει σὲ καὶ πόθῳ γεραίροντας.

Ἡ γλαῖσμένην θεόφρον Θεοδοσία, μαρτυρικοῦ δι' αἵματος, σοῦ πεφοινιγμένην, περιβεβλημένη στολήν, Δραμοῦμαι ὀπίσω σου, πόθῳ τοῦ νυμφίου μου, ἔκραζες.

Θεοτοκίον

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον ἀγνή Παρθένε, θεοπρεπῶς ἐγέννησας, καὶ μένεις Παρθένος, ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαίρέ σοὶ Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὡδὴ ε'

Σὺ Κύριέ μου φῶς

Μύρον ἐκκενωθέν, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαι, νεάνιδες θεοφρόνωνς, ἠκολούθησαν τούτῳ, ἐν ἄσμασι δοξάζουσαι.

Αἰώνιον ζώην, χρονικῆς ἀνταλλάξασα, ἀνθ' αἵματος βραχυτάτου, οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ Μάρτυς ἐκληρώσατο.

Ῥέουσιν ὡς πηγαί, τῶν Μαρτύρων τὰ λείψανα, ἰάματα τοῖς νοσοῦσι, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, τὴ πίστει θεραπεύουσι.

Θεοτοκίον

Τις δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεῦσαι μυστήριον, Πανάμωμε; τὸν γὰρ Κτίστην, μὴ χωρούμενον πάσιν, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας.

Ὡδὴ ς'

Θυσω σοί, μετὰ φωνῆς

Ἵπὲρ σοῦ, μετὰ σπουδῆς τὸν θάνατον εἴλετο, Θεοδοσία ἢ Μάρτυς, ἀπειλὰς τυράννων μὴ πτοηθεῖσα, τὸ σὸν πάθος, μιμουμένη Χριστὸν τὸ ἐκούσιον.

Ῥαδίως, τῷ Σταυρῷ σου γυναῖκες ῥωννύμεναι, τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, ὥσπερ ἔφης Σῶτερ καταπατοῦσι, τῷ σῷ πόθῳ, τετρωμένοι καὶ θείῳ σου ἔρωτι.

Θεοτοκίον

Ὅλην σε, περιστερὰν τελείαν καὶ ἄμωμον, καὶ τηλαυγέστατον κρινον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὃ Θεομήτορ, ὁ νυμφίος, ὁ νοητὸς εὐρῶν σοὶ ἐσκήνωσεν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥέυσαντι αἵματι».

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Τοῖς πόνοις ζωῆν, τὴν ἄπονον κεκληρώσαι, τοῖς αἵμασι δέ, τὸν Λέοντα ἀπέπνιξας, τὸν ἐχθρὸν τὸν βέβηλον, Ἐκκλησίας Χριστοῦ πανεύφημε, καὶ αὐτῷ συγχαίρουσα νύν, δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῆ Κθ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μαρτύρος Θεοδοσίας.

Στίχοι

- Πνίγει θαλάσσης Θεοδοσίαν ὕδωρ,
- Τρέφει δὲ Χριστὸς εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.
- Εἰκάδι Θεοδοσίην ἐνάτη πέφνε ῥεῦμα θαλάσσης.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Θεοδοσίας τῆς Κωνσταντινουπολιτίσσης.

Στίχοι

- Κέρας κριοῦ κτείνάν σε, Θεοδοσία,
- Ὡφθη νέον σοὶ τῆς Ἀμαλθείας κέρας.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὀλβιανοῦ, Ἐπισκόπου πόλεως Ἀνέου.

Στίχοι

- Τὸν Ὀλβιανὸν μάλα ὄλβιον λέγω,
- Ὑπὲρ Θεοῦ θανόντα τοῦ πανολβίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'

Ἐν τῇ καμίνῳ

Σὲ θεοσδότοις, κεκοσμημένην Μάρτυς κάλλεσι, πίστει θεωροῦντες ὕμνοις εἰλικρινῶς, τῷ νυμφίῳ σου κραυγάζομεν, Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Μετὰ παρθένων, λαμπαδηφόρος εἰς οὐράνιον, Μάρτυς νὺν παστάδα χαίρουσα τῷ Χριστῷ, εἰσελήλυθας κραυγάζουσα, Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Ἐπὶ τοῦ θρόνου, τοῦ ἐπηρμένου ὃ καθήμενος, θρόνον σὲ ἐπὶ γῆς Παρθένε θεοπρεπῆ, εὐρηκῶς ἐπανεπαύσατο, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'

Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ

Λυθεῖσα δεσμῶν τῶν τῆς σαρκός, Θεοδοσία σεμνή, ἀνέπτῃ χαίρουσα, πρὸς φωτεινόμορφον θάλαμον, νυμφικῶς περιχορεύουσα, καὶ μαρτυρίου φοινικῶ αἵματι στίλβουσα, καὶ βοῶσα, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Παστάδα οὐράνιον οἰκεῖν, κατηξιῶθῃς φαιδρῶς, Θεοδοσία σεμνή, διαιονίζουσας εὐκλειαν, εὐραμένη παναοίδιμε, καὶ τῆς ἀνδρείας σου καρπὸν ὄντως πλουτήσασα, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Ὡράθῃς φερόνυμος σαφῶς, Θεοδοσία σεμνή, Θεοῦ γὰρ δόσις ἡμῖν, ἀρίστη δέδοσαι πάνσοφε, δωρεῶν τῶν ὑπὲρ ἔννοϊαν, ἀναδιδοῦσα ποταμοὺς τοῖς πίστει μέλπουσιν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Κυρίως γεννήσασα Θεόν, κυρίως πάναγνε, Μήτηρ ἐδείχθῃς Θεοῦ, ἐπαληθεύουσας φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, θεωνυμίαν, οἱ πιστοί, ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον, σὲ θεοφρόνως πανάμωμε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετῆν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ὡδὴ θ'

Λίθος ἀχειρότμητος

Λύσον τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν εὐσεβῶς σὲ ἀνυμνούντων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις θεόφρον, Θεοδοσία Μάρτυς πανεύφημε, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, παρισταμένη πανσεβάσμιε.

Εὐας τῆς προμήτορος πόθον, ἐπιτηδείως ἐκομίσω, νεύσει πρὸς Θεὸν θεουμένη, καὶ γενομένη θεία μεθέξει Θεός, διὸ σὲ παμμακάριστε, Θεοδοσία μακαρίζομεν.

Ὅλος γλυκασμὸς χρηματίζει, ὁ σὸς νυμφίος ἀθληφόρε, ὅλος ψυχικὴ θυμηδία, Θεοδοσία Μάρτυς

ὑπάρχει Χριστός, οὔτε νὺν ἀπολαύουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο.

Θεοτοκίον

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀλνθείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.